

Bureau Boelens
21 november 2009

'Uw baas zou u moeten inzetten op uw senioriteit'

Ik ben moe

Ik ben een man van 59 jaar en maak als adviseur lange dagen. De laatste tijd kost het me veel moeite om de hoge targets die gesteld worden, te halen. Ik heb (chronische) gezondheidsklachten die het werk nooit in de weg hebben gestaan, maar ik voel me nu aan het eind van de werkdag wel erg moe. Mijn collega's zijn (een stuk) jonger. Ik zou het graag wat rustiger aan doen. Zelf tijd inleveren, daar voel ik niet zo voor. Ik heb altijd hard gewerkt. Wij vallen niet onder een cao; er is alleen een bedrijfsreglement. Daarin is niets geregeld voor oudere werknemers. Er zijn weinig andere functies. Wat zal ik doen?

Het woord 'target' hoort bij de jonge honden op het werk, vind ik. Zij zitten in een levensfase waarin doelen buiten hen heel belangrijk zijn. U als bijna zestigjarige zou moeten worden ingezet op uw senioriteit. Denk aan overdracht aan jongere collega's, aan onderzoek en publiceren, of het maken van een handboek. Een meer bezadigde en reflectieve houding hoort daar logischerwijze bij. Een salaris op seniorniveau ook.

Helaas wordt er in veel bedrijven niet zo gedacht over oudere medewerkers. Er wacht u pionierswerk! U schrijft dat u behoorlijk moe bent. Neem dat serieus. Ga inderdaad voor andere werkzaamheden of korter werken. Om uw strategie hierin te bepalen, zijn er enkele zaken waar u over na moet denken: met wie gaat u praten, waar stuurt u op aan qua werk en qua inkomen, wie zijn er als hulptroepen in te zetten.

Veel hangt er af van de vraag hoe belangrijk u bent in de ogen van de baas. Als het bedrijf u graag wil houden, kunt u meer vragen. Hoe lang en hoe trouw u ook heeft gewerkt, economische factoren geven vaak de doorslag. Zie dat reëel onder ogen. Als u begrip verwacht bij uw baas, kunt u met hem gaan praten, al dan niet met steun van iemand van P & O, de Ondernemingsraad of de vakbond. Schat u het wat moeilijker in, ga dan ook naar de arbodienst.

Het is misschien sowieso prettig voor u om eens uitgebreid te spreken met de bedrijfsarts. Het zal u goed doen uw eigen vermoeidheidsklachten te erkennen en u af te vragen wat u nodig heeft om met voldoende energie en zin aan het werk te blijven. Een arbeidskundig onderzoek kan uitwijzen hoe dat in het werk gerealiseerd kan worden.

Een lastig punt zal waarschijnlijk liggen in de financiën. Uw baas zou kunnen redeneren dat u dan uw oude loon niet meer verdient. Hiervoor zijn geen richtlijnen. Het is een kwestie van onderhandelen en mogelijkheden onderzoeken. Wellicht vindt u dat u wel degelijk uw oude loon waard bent (onderhandelen), wellicht zijn uw gezondheidsklachten zodanig dat er een aanvulling uit arbeidsongeschiktheidsregelingen kan komen, of misschien is (een naar voren gehaald) deeltijdpensioen de beste optie, of toch een gedeeltelijk ontslag met WW.

Nu de vut niet meer bestaat en meer mensen langer in het arbeidsproces blijven, zal dit vaker spelen. In veel bedrijven is de seniorenregeling (extra vrije tijd boven een bepaalde leeftijd) afgeschaft, omdat er sinds 2004 geen oneigenlijk onderscheid meer mag worden gemaakt op grond van leeftijd (het mag wél als werkgever en vakbonden tezamen een levensfasebewust personeelsbeleid hebben opgesteld, dus voor alle leeftijdsgroepen). Op zich is dat wel terecht, maar werkgever en werknemer moeten er dus nu samen uitkomen. Daarbij zou het helpen als de werknemer zich zodanig gewaardeerd voelt dat hij of zij ook wat durft te vragen.

© Trouw 2010, [op dit artikel rust copyright](#).